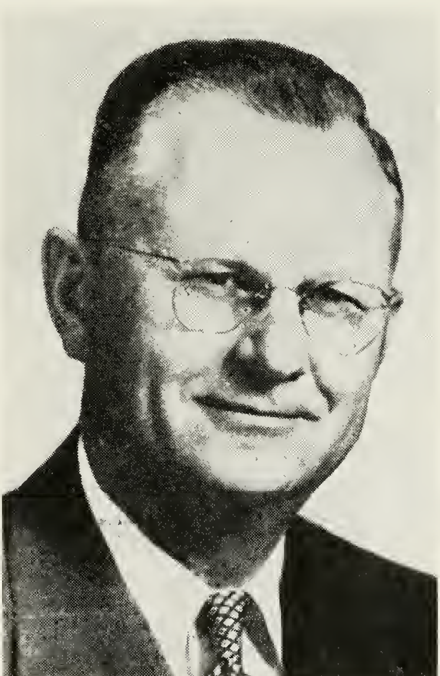
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1 | JANUAR 1951 | 100. Årg.

Delbert L. Stapley af De tolv apostle's råd.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1 JANUAR 1950 100. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 7 kr. i Danmark og 1½ dollar i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Ida P. Lübbers, forretningsbest.

Edward H. Sørensen, missionspræsident, ansvarshavende red.

Inger Pedersen, assist. redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Hvad solskin er for det sorte muld,
er sand oplysning for muldets frænde,
langt mere værd end det røde guld,
det er sin Gud og sig selv at kende.
(Grundtvig).

KLOSTERTRYKKERIET

FRA MISSIONENS PRÆSIDENTSKAB

Ikke før årstiderne skifter, dagen går over til nat, eller et år afsluttes, bliver vi opmærksomme på tiden, der går. Men ved begyndelsen eller slutningen af en bestemt tidsperiode på kalenderen bliver vi pludselig opmærksomme på, hvor hurtigt tiden flyver afsted. Vi kommer til at tænke over, hvad vi egentlig har benyttet tiden til, hvad vi har lært, både når det gælder indenfor vort eget lille område, og når man taler om en bredere betydning som f. eks. den generation, vi hører til, eller den tidsalder, hvori vi lever. Det ser i så tilfælde ud til, at vi har lært mange vigtige ting at kende, men at vi har undladt at lære visse ting, som er af allerstørste betydning. Er det ikke besynderligt, at vi i den grad har lært vigtigheden af at overholde videnskabens love indtil den mindste detaille for at nå frem til et bestemt resultat, når det ser ud, som om vi ikke har lært at overholde de love, som fører til menneskelig lykke, og som både findes i vor egen erfaring og i Gud's åbenbarede ord? Med hensyn til dette formål, så er det år, som svandt, forbi, men året, som ligger åbent foran os, indebærer muligheden for disse menneskehedens idealer. Vi skulle med sandhed i lige så høj grad beskæftige os med de menneskelige og evige værdier som vi før har vist lydighed overfor den materielle fremgang, som uden en moral og en åndelig ledsager blot er en forbandelse og ikke en velsignelse.

Skal vi beslutte os til at leve nærmere op til Gud's love? Vi véd, at Jesu Kristi kirke indbefatter al sandhed, både den rent materielle som den åndelige, og kun ved at anerkende den fulde sandhed kan vi finde den sande lykke.

Edward H. Sørensen.
Henry J. Løjborg.
Richard C. Jensen.

Grenskonferencerne:

Vi ønsker hermed at henlede Deres opmærksomhed på forandringerne af grenskonferencerne, som skal afholdes i København og Slagelse. Datoerne for disse to grenes konferencer er herefter: **Slagelse, 21. januar, 1951 — København, 11. februar, 1951.**

Ellers forbliver de øvrige af missionens grenskonferencer uforandrede:

Den 14. januar, 1951 — Odense, Århus, Frederikshavn.
Den 21. januar, 1951 — Slagelse, Fredericia, Silkeborg.
Den 28. januar, 1951 — Middelfart, Vejle, Hjørring.
Den 11. februar, 1951 — København, Kolding, Herning.
Den 18. februar, 1951 — Nyborg, Randers, Ålborg.
Den 25. februar, 1951 — Esbjerg, Horsens, Skive.

Den følgende plan over møderne, som afholdes konferencesøndagen, vil blive fulgt:

Kl. 8,00 — Møde for grensforstanderskabet.
Kl. 9,00 — Møde for velfærdskomitéens funktionærer.
Kl. 10,00 — Søndagsskole.
Kl. 19,00 — Aftengudstjeneste.

Det foreslås, at der lørdag aften umiddelbart før grenens konference afholdes en fest af en eller anden art til fordel for grenens budgetfond.

En ny fortsat artikel.

Det er os en glæde gennem det kommende år at kunne give medlemmer og venner et kort studium af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ved at lade bogen »Hvem er mormonerne?«, som er skrevet af broder Gordon B. Hinckley, trykke i „Skandinaviens Stjerne« gennem de følgende tolv numre af dette blad. Bogen er blevet udgivet af Kirken, idet man med denne bog har håbet at kunne besvare de talløse anmodninger, som er modtaget fra så godt som hele verden, om en kort historie over mormonismen og ligeledes en oversigt over Kirken og dens arbejder i dag. Med et spørgsmål som bogens titel og med mange spørgsmål angående mormonerne, fremkommer denne bog med mange vigtige kendsgerninger med hensyn til de sidste-dages helliges lærdomme, skikke og historie.

Missionens præsidentskab.

„Hvem er mormonerne"?

Af

Gordon B. Hinckley

Et kort studium af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige.

FORORD

Hvem er mormonerne?

Her er et spørgsmål, som i fuldt alvor er blevet stillet i mere end hundrede år. Gennem årene er der givet utallige svar på det. Alene de bøger, som er blevet skrevet angående dette spørgsmål, kan fylde mange hylder i et bibliotek. Det har været emnet for talløse artikler i magasiner, aviser, fortællinger, pjecer og prædikener. I mormonismens første dage motiveredes disse skriverier og foredrag for en stor del af en ånd, der rummede blind fordom, thi spørgsmålet blev for det meste stillet i en atmosfære af uvidenhed og religiøs forblindelse. Heldigvis er der sket en forandring.

Et ærligt spørgsmål kræver et ærligt svar. H v e m e r m o r m o n e r n e? Ja, hvem er de? Hvad tror de? Hvad er deres program? Hvad er deres organisation? Hvad er deres historie?

Denne bog er et kort svar på disse spørgsmål. Ganske naturligt behandles kun emnets væsentligste punkter. For den, der ønsker at studere emnet nøjere, er der mange værker, der er almindeligt tilgængelige.

Mormonerne i dag.

Et samtidigt billede.

Hvem er de?

Hvad tror de?

Hvad er deres program?

Hvad er deres organisation?

Hvem er de egentlig?

Mormon er et øgenavn for et medlem af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige. Akkurat ligesom medlemmerne af Kristi kirke i det første århundrede blev kaldt kristne, blev i det nittende århundrede de, som troede på Mormons bog, kaldt mormoner. Dette navn blev hængende ved dem, og der har ikke været nogen tilbøjelighed til at ændre det, selv om det lidt efter lidt fortrænges af navnet sidste-dages hellig.

Dette kræver også en forklaring. Hellig må fortolkes, ikke i den betydning, som man forbinder med katolicismens tradition, skik og brug, men snarere i den almindelige mening, som Paulus benyttede, når han skrev til dem, som var blevet medlemmer af den første kirke. Thi mormonerne betragter sig kun som hellige i den betydning, at de tror på Jesus Kristus og er medlemmer af Hans kirke.

Protestanter eller katoliker?

De bliver i almindelighed sat i klasse med protestanter, da de ikke er katoliker. I virkeligheden står de ikke protestantismen nærmere end katolicismen. De kan hverken historisk eller på grundlag af deres nuværende forbindelser, teologi eller praksis grupperes i nogen af dem. Bevægelsen opstod ikke på grund af uenighed med noget kristent samfund. Den var heller ikke et resultat af en splittelse indenfor et religiøst samfund. Vi skal senere i enkeltheder lære om dens oprindelse. Det må være tilstrækkeligt at sige, at dens teologi, dens organisation og dens fremgangsmåde indtager en absolut enestående stilling blandt vor tids kristne samfund.

Den er en interessant afvigelse i kristendommen. Dens tilhængere kan kaldes moderne på grund af deres organisations udstrækning og omfang og effektivitet. Alligevel hævder de, at der har været et frafald fra det nye testamentes kirke og grundsætninger, hvortil vi må vende tilbage. Deri er de strengt ortodokse.

Hvem er disse mennesker?

Det er lærere og pædagoger, landmænd, læger, bankmænd, købmænd og folk af alle andre stillinger. Man kan finde dem i ansvarsfulde stillinger indenfor stat og kommune, i finans og industri. Deres navne findes i de forskellige fakulteter ved mange af Amerikas store universiteter. En usædvanlig høj procentdel findes omtalt i »Who's Who in America«*). Mere end hundrede tusinde var i hæren under den sidste krig.

I almindelig forstand er de som andre mennesker, nemlig ganske almindelige mænd og kvinder. De er ikke uniformerede eller går klædt på særlig måde, men de tror på ting, som adskiller sig fra andet, og har som gruppe opnået visse ting, der er enestående.

Hvor bor de?

Der er noget over en million mormoner spredt over hele verden. Der findes grene af Kirken i hver eneste stat i Amerika, i de fleste provinser i Kanada og i hvert grevskab i England. De findes i Skotland og Irland, i Tyskland, Belgien, Frankrig, Schweiz, Tjekkoslovakiet, Holland, Danmark, Sverige, Norge og Finland. Ligeledes i Mexiko, Brasilien og Argentina og på øerne i Stillehavet, i New Zealand, Australien og Syd-Afrika.

Mormonismen er i sit grundsyn den samme i Stockholm som i Salt Lake City. Dens filosofi, dens lære, dens lokalorganisation er ens verden over. Men som man naturligvis kan vente, er Kirkens hjælpemidler og hele udbygning bedre udviklet, og det arbejde, der er blevet udført, større og bedre i de områder, hvor det største antal medlemmer

---

*) „Who's Who in America" svarer til Den blå Bog i Danmark. O. A.

findes, og hvor arbejdet har været under udvikling i forholdsvis lang tid.

Størstedelen af Kirkens medlemmer bor i De forenede Stater. Der findes flere i Utah end i nogen anden stat, selv

De sidste-dages hellige's kirkebygning i Washington, D. C.

om der også findes mange sidste-dages hellige i Idaho, Arizona, Kalifornien og andre vestlige stater, og der findes solide menigheder i de fleste af de større byer i Amerika.

Over 70 % af Utahs befolkning er mormoner af navn, og mere end 60 % af Salt Lake City's indbyggere findes opført i Kirkens medlemsprotokoller. Af denne grund, og fordi Utah oprindeligt blev koloniseret af mormonerne, regnes Salt Lake City for en mormon-by og Utah som en mormon-stat. I almindelighed betragtes den imidlertid kun sådan af folk udenfor staten. Folk, der bor dér, mormoner eller ikke-mormoner, skænker sjældent den sag nogen tanke. Der er tilsyneladende ikke nogen klasseforskel, og intet vidner om religiøst bigotteri. En af Salt Lake

Staten Utah's regeringsbygning i Salt Lake City med monumentet til ære for mormon-bataljonen til højre i forgrunden.

City's mest agtede borgmestre var jøde; det samme var tilfældet med en af statens guvernører.

De førende kristne kirker har alle storartede kirkebygninger og store menigheder. I mange år har en katolsk udsendelse efterfulgt et mormon-program hver søndag aften over byens største radiostation, og alle andre sekter er blevet tilbudt tid til deres programmer i forhold til deres medlemstal, uden at det koster dem noget. I forbigående sagt ejes denne radiostation af mormonkirken.

Naturligvis er ikke alle Kirkens medlemmer oprigtige. Som i andre store organisationer er der nogle, som kun er medlemmer af navn. Dog tager et usædvanlig stort antal aktiv del. Det er noget af et moderne religiøst fænomen at finde hundrede store mormon-menigheder, der går i kirke hver søndag i en by på mindre end 200.000 indbyggere.

Nogle steder findes der så mange mennesker, der går i

kirke, at det er blevet nødvendigt at dele dem i to eller flere fuldtud organiserede grupper, hver med egen mødetid, for at kunne finde plads til dem i det ene mødehus, der står til rådighed. En enkelt mormon-kirke afgiver plads til tre medlemsgrupper med et gennemsnitligt medlemsskab på omkring syv hundrede. Hver søndag er bygningen fuld af liv fra tidlig morgen til sen aften efter en omhyggelig lagt plan. Hver aften om ugen og de fleste eftermiddage er den også optaget af andet kirkeligt arbejde. Det går naturligvis ud over medlemmernes behagelighed, når en sådan overfyldt plan skal følges, men de bliver alligevel ved med at komme, — og i stigende antal. Et udvidet byggeprogram er nu undervejs for at afhjælpe denne tilstand, som er forårsaget af mangel på arbejdskraft og materialer under krigen.

Hvorledes er Kirken organiseret?

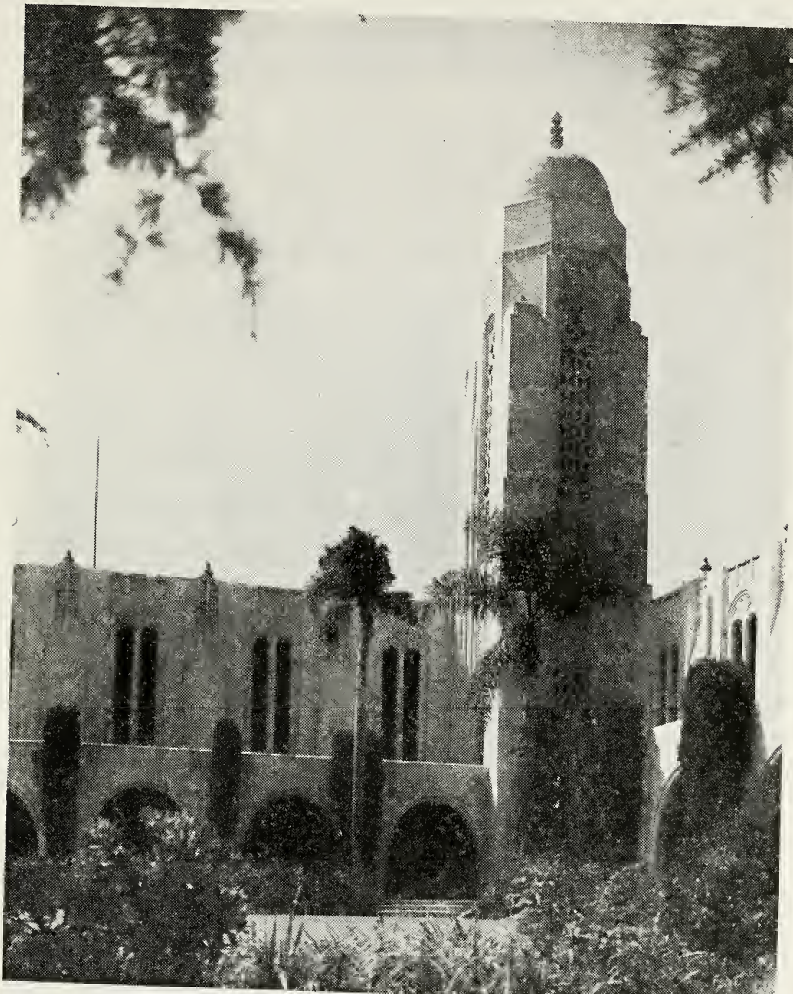
I de tættere befolkede dele hører hvert medlem af Kirken til et »ward«; i tyndt befolkede områder til en »gren« En gren eller et ward er simpelthen en kirkelig enhed, der svarer til et sogn, som omfatter alle medlemmerne indenfor et bestemt geografisk område.

Et ward omfatter i almindelighed fra 450 til 1200 medlemmer. I byer som Salt Lake City omfatter wardet måske kun nogle få gader, medens det i landdistrikterne kan strække sig over mange kvadratkilometer. Som regel har hvert ward sin egen kirkebygning, der indbefatter mødesal, fornøjelseslokale og klasseværelser. I de senere år har imidlertid, som anført ovenfor, i flere tilfælde to eller flere wards delt én kirkebygning.

Flere wards danner en større kirkelig enhed, der går under benævnelsen »stav«. En stav svarer stort set til et stift. Der findes i Kirken ca. tolv hundrede wards, der igen er inddelt i omkring to hundrede stave. Der findes stave over hele Utah, Idaho, Arizona og i udstrakte områder i Kalifornien, Nevada, Wyoming, Colorado, Oregon og Washington. De forskellige wards i og omkring New

York, Washington D. C., Chicago, Jacksonville og Columbus i Syd-Carolina er organiserede i stave.

På områder, hvor medlemmerne er spredt, er der or-

Wilshire wards kirkebygning i Los Angeles, Kalifornien.

ganiseret såkaldte missioner. Missionerne er inddelt i distrikter, og distrikterne i grene.

Hvad nu med hensyn til mormon-gejstligheden? Den kan siges at være usædvanlig, målt efter vor tids forhold. Gejstligheden får ingen betaling. 26 mænd, der udgør Kirkens

såkaldte generalautoriteter, og præsidenterne for de forskellige missioner, får deres leveomkostninger betalt. Dertil kommer sekretærer, kontorister og andre funktionærer, som arbejder helt i Kirkens tjeneste. De her nævnte omfatter alle, som kan henregnes under begrebet: betalt arbejdskraft. Hovedmassen af arbejdet og ansvaret udføres af de menige medlemmer, som ikke får nogen godtgørelse, men som tværtimod ikke blot generøst giver af deres tid og talenter, men også af deres midler.

I spidsen for hvert ward står en biskop. Han er måske sagfører, professor, købmand eller har andet hæderligt arbejde. Han må være retskaffen, flittig og Kirken hengiven. Han må have et godt navn i det nabolag, hvor han bor. Hans ansvar er af lignende natur som en præsts i andre kirker. Han arrangerer og leder gudstjenester, velsigner de syge, sørger for de fattige, leder begravelser, foretager vielser og tager sig af mange andre pligter, som står i forbindelse med omsorgen for mange mennesker.

Hvordan kan han gøre det og alligevel tjene til livets ophold for sig og sin familie? Det er naturligvis en tung byrde, som i almindelighed dog bæres med glæde. Men det ville være umuligt for et enkelt menneske at gøre det alene. Organisation er svaret. Hver eneste person i Kirken, som er aktiv og gammel nok til at gøre noget, har almindeligvis noget at bestille. Ja, måske indtager han eller hun flere stillinger. Og det er almindeligt at finde den største begejstring for sagen blandt dem, der gør mest. Organisationen, som gør dette muligt og nødvendigt, vil blive behandlet i et efterfølgende afsnit.

Lad os vende tilbage til spørgsmålet: Hvem er mormonerne?

Det er ganske almindelige mennesker, men på samme tid meget usædvanlige. De er medlemmer af Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige. De er i særdeleshed interessante, fordi de i mange dele af verden og under forskellige politiske, økonomiske og sociale forhold har indrettet det tyvende århundredes leveform efter det mønster, som blev lagt af Mesteren for tyve hundrede år siden.

2. kap.

Hvad tror de på?

De sidste-dages hellige forener i deres religiøse system alle Det nye Testamentes etiske leveregler og grundlæggende læresætninger. De underviser i sætningen »Gør mod andre, hvad du ønsker, at andre skal gøre imod dig«, nødvendigheden af gode gerninger, tro, omvendelse og dåb, dyd og ære, nødvendigheden af bøn og bønnens kraft. I denne henseende kan de måske blot synes at være en af de mange kristne kirker.

Alligevel er de ofte blevet anset for at være kættere. De

Den engelske kirke, St. Markus, i Salt Lake City.

formelle og udvortes trosbekendelser i de katolske og protestantiske kirker findes ikke i deres teologi. Dette kunne man forvente, eftersom mormonismen ikke er et afkom af de nu eksisterende kirker.

Den begynder med bibelens lærdomme. Disse har den fuldbyrdet med, hvad dens tilhængere kalder ny åbenbaring. Kombinationen har givet bevægelsen dens særlige kraft og farve.

Gud og mennesket

Først blandt mormonernes læresætninger er tro på Gud Fader, på hans søn Jesus Kristus og på den Helligånd. Men mormonernes opfattelse er ikke fremsat i vage trosbekendelser. Den er enkel og ligetil.

Gud er i skikkelsen som et menneske. Han er personlig. Han taler og har talt til mennesket. Han er ophøjet, og efter menneskelig opfattelse er han alvidende og almægtig. Men han er også nådig og kærlig. Han er fader til alle menneskers ånder, og som fader tænker han på sine børns ve og vel og interesserer sig for dem. Hans arbejde og herlighed ligger i deres evige velfærd.

Jesus Kristus er hans Søn i kødet. Han levede og døde og opstod i ordets bogstavelige forstand, som Det nye Testamente fortæller. Han blev menneskenes Frelser og Forløser efter en plan, der blev formuleret, før verden blev skabt. Han lever stadig, et væsen med bestemt form og personlighed. Den Helligånd er en åndelig personlighed, men alligevel en individuel person.

Disse tre udgør guddommen. Læren er klar og uforbeholden. Den opstod som resultatet af en bemærkelsesværdig oplevelse, som senere vil blive behandlet mere detailleret. Virkningen af denne lære har været stor, thi de, der har troet således, har bedt til Gud, som om han stod dem nær og var personlig til stede.

Hvad med mennesket?

Mennesket er i virkeligheden et barn af Gud. Intet i universet er af større betydning end det enkelte menneske. Dets ånd blev undfanget af Gud; følgelig er alle men-

nesker brødre i en meget virkelig betydning. I mormonopfattelsen får sætningen »Guds faderskab og menneskets broderskab« en ny og kraftig betydning.

Mennesket er Guds største skaberværk. Verden blev skabt til mennesket. Dets lykke og velfærd er det, Faderen interesserer sig mest for. Men han pantsætter ikke mennesket. Han overtaler og leder, men bruger aldrig tvang. Det står mennesket frit for at vælge sin egen kurs. I mormonteologien findes der intet om læren om forudbestemmelse. Handlefrihed er en hellig gave, som stammer fra guddommelige kilder. Her er svaret på det gamle spørgsmål: »Hvis Gud elsker sine børn, hvorfor tillader han da krig og strid og lignende onder?« Fordi han anser den ret, der er givet mennesket til at vælge dets egen vej, mellem godt og ondt, mellem liv og undergang, for ukrænkelig.

Hjælper Gud dem, der søger ham? Ja, men alle velsignelser er et resultat af lydighed mod loven. Mennesket må derfor leve op til guddommelige grundsætninger for at kunne gøre krav på Guds velsignelser. Kun de, der søger ham og prøver på at gøre hans vilje, vil have krav på ham.

Hvor langt er livet?

Mennesket er et evigt væsen. Det levede som en åndelig person, før det kom her til jorden. William Wordsworth, den store engelske digter, erkendte denne store sandhed, da han skrev de udødelige linier:

> *Vor fødsel er blot en søvn og en glemsel;*
> *sjælen, der kommer frem med os, vort livs stjerne,*
> *har haft dens oprindelse andetsteds*
> *og kommer langvejs fra;*
> *ikke i fuldkommen glemsel*
> *og ikke i fuldstændig nøgenhed,*
> *men som efterfølgende herlighedsskyer kommer vi*
> *fra Gud, som er vort hjem.*

Livet på jorden i et dødeligt legeme er blot endnu et skridt i en stor, evig march. Her har vi muligheder for at opleve og erfare noget, for fremskridt og vækst. Og på basis af det, vi tror her, skal vi blive ved med at leve og vokse i livet på den anden side af graven.

I det kommende liv vil vi ikke vilkårligt blive delt i to bestemte grupper — beboere af himmel og helvede. Jesus sagde: »I min Faders hus er der m a n g e boliger.« Der vil blive forskellige grader og stader. Der vil blive aktivitet og lærdom. Vi vil kende hinanden dér, som vi kender hinanden her. Vor individualitet vil blive bibeholdt. »Alt, hvad vi i dette liv opnår på intelligensens område, skal følge med os i opstandelsen.« »Guds herlighed er intelligens.« Det er mormon-tankesprog. Livet har en hensigt. Det er fremadskridende. Det fører til guddommen.

I de sidste-dages helliges filosofi findes der ingen re-inkarnation, intet Nirvana, intet om en statisk himmel eller et flammehedt helvede. Himlen ligger i den vækst, som kommer af fremskridt og udvikling. Det vil være det sted, hvor de vil komme, som har nået dette mål ved lydighed mod Guds befalinger. Helvede er et resultat af samvittighedsnag og fortvivlelse over spildte muligheder.

Præstedømmet

Præstedømmet i mormonismen har noget af den samme mening, som andre kirker forbinder med det — myndighed til at handle i Guds navn. Men blandt de sidste-dages hellige er det ikke forbeholdt nogle få, som er blevet uddannet dertil på præsteseminarier eller på universiteter.

Hver eneste mand og dreng over tolv år kan have præstedømmet, forudsat at han retter sig efter Kirkens standarder og mønster. Omkring 250.000 af Kirkens medlemstal på en million er i besiddelse af præstedømmet i et af dets embeder.

Der er to afdelinger af præstedømmet — det aronske og det melkisedekske. Det aronske tager sig af Kirkens timelige anliggender; det melkisedekske, som er en højere orden, der indbefatter hele det aronske præstedømmes myndighed, tager sig hovedsagelig af de åndelige anliggender.

Indenfor hver af disse to afdelinger er der forskellige grader — diakon, lærer og præst i det aronske; ældste, halvfjerds og højpræst i det melkisedekske. Drenge bliver ordinerede til diakoner i tolvårsalderen, forudsat at deres

liv er i overensstemmelse med evangeliets principper. Efterhånden som de bliver ældre, bliver de forfremmet gennem forskellige embeder, som afhænger af deres livsførelse.

Hvert embede medfører specielt ansvar og magt. Blandt andet myndighed til at døbe, til at velsigne nadveren, til at præsidere over forskellige grupper og i sidste og højeste instans til at præsidere over selve Kirken.

Medens dette præstedømme medfører myndigheden til at lede Kirken og dens medlemmer i deres religiøse forhold, så er dog den måde, hvorpå præstedømmet kan udøves, ganske bestemt afgrænset. Kirkens lov, som medlemmerne anser for at være guddommelig, lyder således: »Ingen magt eller indflydelse kan eller bør udøves i kraft af præstedømmet uden gennem overbevisning, langmodighed, mildhed, sagtmodighed og uskrømtet kærlighed; gennem venlighed og sand kundskab, som uden hykleri og uden svig vil udvikle sjælen meget.«

Her er ånden i Kirkens ledelse og forvaltning fremsat. Der skal ikke være tvang eller enevælde. De, der indtager ledende stillinger, skal handle i kærlighedens ånd og overtale og ikke tvinge, uden hykleri og uden svig.

(Fortsættes)

TANKER

Hvor du end kommer omkring på din vej,
smil da til verden, og den smiler til dig;
bort med al surhed og det, der er værre,
da kan du dyr og mennesker besnære;
bort med forloren glimmer og stads,
du ved jo godt, det er noget bras.
Hold dig til det, som op'øfter dit sind,
da kan du vandre i hjerterne ind.
Bekæmp a't ondt, vær glad og fro,
hjælp kan du faa, ved den rigtige tro —
den tro, som bor i Jesu hjerte.
Thi da faar du fred og lider ej smerte.
Det bedste på jord er at vandre med Gud,
da kan man som Job holde alting ud.

br. *Aksel Olsen,*
København.

Hvad er „himlen" og „helvede"?

Svarene:

Adventister:

»Himmelen er et sted, hvor Gud's trone er, og hvor han bor i den betydning, at han ikke bor andre steder. Helvede beskrives som de sidste dages bål, hvor de uretfærdige bliver fuldkommen tilintetgjort.«

Baptister:

»Himmelen, med Gud's tilstedeværelse — helvede, uden Gud's tilstedeværelse. Når den sidste dom er overstået, sker adskillelsen, som således vil bestemme vor sidste tilstand.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»Almindelige udtryk, som påpeger steder eller stadier, hvor sjælen bliver anvist til ifølge retfærdige eller ugudelige tilstande. I hver er der adskillige grader. Fremgang eller udvikling efter døden.«

Den græsk-katolske kirke:

»To adskilte og bestemte steder, eet til de gode og eet til de onde, alt eftersom vi dømmes af Gud.«

Englands kirke:

»Er livets tilstande — forskellige stadier af vor eksistens. Himlen er, hvor Gud er. Det er umuligt for de gode og de onde at komme samme sted efter døden.«

Lutheraner:

»Himmelen, de frelste i Kristi evige bolig. Der skal nydes fuldkommen fryd. Helvede, de fortabtes evige bolig, hvor der hersker uudsigelig elendighed og evige lidelser. Stedets beliggenhed kendes ikke.«

Methodister:

»To adskilte og forskellige steder. Himmelen er, hvor Gud er. Helvedet er ikke fysiske lidelser, men samvittighedens anger.«

Presbyterianer:

»Himmelen er at komme til eller at være i Gud's nærværelse, og som følge deraf en lykkelig sindstilstand. Helvede er det modsatte.«

Den romersk-katolske kirke:

»Himmelen er, hvor de retfærdige nyder synet af Gud

evindeligt. Helvede er, hvor de fordømte berøves synet af Gud og straffes med evig ild.«

Unitarer:

»Tros kun på som myter, der kommer til os som alle folks primitive sagn. De anvendte udtryk bruges endnu til at udpege dårlige tilstande, der skal overvindes, og gode, der skal opnås.«

KIRKEN UDE OMKRING . . .

I Kaysville, Utah, er Kirken's velfærdsprojekt, »The Deseret Mills« med dets nylig færdigbyggede lagerhus og lagersilo, blevet indviet den 24. oktober af ældste Henry D. Moyle af De tolv apostle's råd. Kirken har nu på dette sted, hvor alle bygningerne er blevet udført ved frivillig arbejdskraft, lagerrum til 230,000 skæpper korn.

Den tyske genealogi. Mere end 1.200,000 sider tyske genealogiske optegnelser er blevet mikrofilmet eller er blevet gjort parate til mikrofilming i løbet af den sidste tid. Der er mindst 200.000,000 sider med optegnelser, som endnu kan filmes, og for øjeblikket arbejder to fotografer hver dag med dette arbejde i den tyske mission.

Kredslærernes budskab

Tiende og fasteoffer.

»Dersom I elske mig, da holder mine befalinger!« (Johannes 14: 15.) Således talte Frelseren den aften, Han blev forrådt. Når alt kommer til alt, så giver denne formaning udtryk for den egentlige grund til, at vi skulle adlyde Herren's befaling med hensyn til tiende og fasteoffer. Den fører tilbage til den irettesættelse, Saul fik af profeten Samuel: ». . . . at adlyde er mere værd end slagtoffer, og at være lydhør er mere værd end væderfedt.« (1. Samuelsbog 15: 22.)

Når som helst menneskeheden er villig til at adlyde, så har Herren altid en af sine rigeste velsignelser rede til dem.

De, som viser lydighed, har fået løfte om den største af alle velsignelser, ja de har endog fået det guddommelige kendskab til, at Jesus er Kristus, og at Gud er Faderen. De, som ikke holder befalingerne, nægtes den fulde forståelse af den kostbare velsignelse.

Jesus fortsætter med at udtrykke denne tanke i de følgende ord:

»Den, som har mine befalinger og holder dem, han er den, som elsker mig; men den, som elsker mig, skal elskes af min Fader; og jeg skal elske ham og åbenbare mig for ham.« (Johannes 14: 21.)

Derefter understreger Han dette store løfte som et svar til et spørgsmål, som blev stillet Ham af en af Hans disciple, idet Han siger:

»Om nogen elsker mig, vil han holde mit ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage bolig hos ham.« (Johannes 14: 23.)

Der kan ikke gives nogen bærer af præstedømmet eller medlem af Kirken nogen større sikkerhed end denne, som følger overholdelsen af befalingerne. Herren's befalinger var strenge, men velsignelsen med hensyn til tiende og fasteoffer var stor og vidunderlig. Således talte Herren til Malakias:

»Og I spørger: »Hvorledes skal vi vende os?« Skal et menneske bedrage Gud? I bedrager mig jo!« Og spørger: »Hvorved har vi bedraget dig?« Med tienden og offerydelsen! I trues med forbandelse og bedrager dog mig, ja, alt folket gør det! Bring hele tienden til forrådshuset, så der kan være mad i mit hus; sæt mig på prøve dermed, siger hærskarers herre, om jeg da ikke åbner himmelens sluser og udøser velsignelser over eder i overmål!« (Malakias 3: 8—10.)

Lad os gennem det nye år lære vor familie og vort hjem loven om tiende og fasteoffer, idet vi forklarer de velsignelser, som tilbydes os derved. Men lad os frem for alt fremhæve betydningen og nødvendigheden af, at vi adlyder denne befaling, som vor himmelske Fader har givet os.

Missionens præsidentskab.

Søndagsskolen.

Rens vort hjerte, kære Frelser.
lad os altid mindes Dig.
Må vi altid findes værdig,
så Din ånd kan vise vej.
(Nadververs for jan.-febr.)

Det er umuligt for et menneske at forandre det, som er sket. Den tid, der er gået, er gået for evigt, og det liv, vi har levet, vender ikke tilbage. Den opgave, som ligger foran os i dag, er at benytte vor tid på en sådan måde, at minderne derom vil være gode og opbyggende for os i morgen. I dag står vi overfor den uforanderlige optegnelse over vort arbejde i søndagsskolen, men på samme tid også overfor den uskrevne optegnelse over vore mulige fejl i fremtiden eller vor stræben frem mod en større fremgang. Og vi beslutter os til at stræbe fremefter mod en sådan fremgang!

Vi ønsker ligeledes at minde Dem om, at den fjerde kvartalslektie til søndagsskolen er parat til udsendelse. Lad os drage fordel af disse lektier, og lad os opmuntre klassernes medlemmer til at forberede sig paa hver lektie.

Til alle sekretærerne!

De vil se, at De tilligemed de månedlige rapportblanketter, som De fik tilsendt tidligere på året, også fik tilsendt en blanket til den årlige søndagsskolerapport. Denne rapport bedes udfyldt og sendt ind til hovedbestyrelsen senest den 10. januar tilligemed kvartalsrapporten. Læs instruktionerne med hensyn til udfyldelse af denne årsrapport omhyggelig igennem. De vil opdage, at rapporten i sig selv forklarer det hele. Dersom De ikke har en sådan årsrapport, bedes De venligst lade os det vide straks, og De vil snarest få en tilsendt.

Richard C. Jensen,
Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Kvindelig hælpeforening

Dette billede er modtaget fra Kvindelig hjælpeforening's hovedbestyrelse i Salt Lake City, og det viser de dejlige gaver, som er blevet skænket af søstrene her i Danmark til Kvindelig hjælpeforening's bygning. Gaverne er her fotograferet sammen med hovedbestyrelsen, præsidentinde Belle S. Spafford (i midten), 1. rådgiver Marianne C. Sharp (til venstre) og 2. rådgiver Velma N. Simonsen (til højre).

Vi har netop afsluttet det gamle år, og vi håber, det har været et godt år for Dem alle, et år, som har bragt Dem mange timer fulde af glæde på grund af Deres uselviske kærlighed og arbejde for andre. Et år, som har været fuldt af kostbare øjeblikke, der vil minde os om vor store taknemmelighed til vor himmelske Fader for hans velsignel-

ser og godhed imod os og for det privilegium, som er skænket os, således at vi kan arbejde indenfor vor kirke.

Vi ønsker ligeledes at give udtryk for vor taknemmelighed til vor Fader i himlen for hans mange velsignelser og det privilegium, han har skænket os, således at vi kan arbejde for hans sag og sammen med så vidunderlige søstre som Dem. Vi ønsker at takke Dem og ønsker Dem al mulig lykke i Herren's arbejde gennem det kommende år!

Minnie B. Sørensen.
Mary Kaiser.

Ungdomsforeningen

Forslag til to åbningsprogrammer.

M u s i k s o m u n d e r h o l d n i n g.

Denne aftens forprogram skulle bestå af 15 minutters omhyggelig planlagt fællessang for forsamlingen. Musikken skulle være en del af det daglige liv. Enhver form for musik skulle være en nydelse, ligemeget om det drejer sig om salmesang eller blot musik eller sang til adspredelse eller morskab. Et af formålene med musikken indenfor G. U. F. er at udvikle en kærlighed for en højere nydelse af alle former for musik.

I løbet af dette program skulle alle få glæde ud af at synge sammen!

1. Lær en ny og interessant kanon. Syng den igennem flere gange.

2. Lær 2—3 gode danske sange, som f. eks. »Sneflokke kommer vrimlende«, »Venner, ser på Danmarks kort«, »Spurven sidder stum bag kvist«.

Måske De kunne bede en duet, trio eller kvartet om at synge versene, og derefter lade forsamlingen falde ind på koret, eller på anden måde søge at fremstille forskellige variationer.

»S k a t t e k i s t e n«.

En gammel kistelignende kasse stilles foran forsamlingen. I kassen er der gamle erindringer og minder. Der

skulle nu være planlagt et program. Det kunne kaldes »Erindringer« eller et andet ganske specielt navn. Nogle af søskende og venner er parate til at fortælle en historie, læse et digt, synge en sang, etc. Disse personer træder frem, når der een efter een kaldes på dem, og de finder en bestemt genstand i »skattekisten« og fortæller på den ene eller den anden måde om denne genstand. F. eks.: Alice træder frem, finder en gammel dagbog og siger: »Åh, se her! det er oldemors dagbog, lad mig fortælle Dem, hvad hun har skrevet her« (fortæller en eller anden historie). Der kaldes derefter på Bente, hun finder en babykjole, som engang har været hendes mors, og hun synger en smuk vuggesang, som hendes mor engang sang for hende. Forsamlingen vil tro, at det er fuldkommen uforberedt, og dette giver forprogrammet en ganske særlig charme. Dette kan fortsætte så længe, som De måtte ønske det.

Vi håber, at De må kunne benytte disse to forslag. Må Herren velsigne Dem i Deres arbejde, således at Deres forening må have en vidunderlig fremgang i året, der ligger foran os!

Ruth Hansen.
Richard C. Jensen.

Primary

Det er vort ansvar som lærere at gøre alt, hvad der står i vor magt for at hjælpe børnene til at forstå vort evangeliums enkle principper, thi en dag vil disse børn tage vore pladser og blive lærere i Kirken. Lad os stræbe efter at gøre vor primary bedre og mere interessant for børnene gennem det nye år.

Vi stiller Dem følgende forslag:

Vi opmuntrer Dem til at tage nogle få minutter ved hvert primary-møde til at lære børnene nogle af de små primary-sange, som står i den gule sangbog for primary-børnene.

Det er nogle meget smukke sange, som hver indeholder et lille budskab, der vil lære børnene nogle få af livets mange principper.

Til lærerinderne i lærkeklassen og stifinderklassen foreslår vi, at De hjælper børnene med at arbejde på deres lille scrap-bog, som svarer til lektierne, da dette er meget interessant for dem, og de kan tillige lære nogle af evangeliets principper at kende. Vi foreslår ligeledes, at de samtidig med at de klistrer disse fire billeder ind, at de da også klistrer en liste over trosartiklerne ind, indfører deres genealogi, måske klistrer et billede af sig selv og af hele klassen ind, og ligeledes alt andet, som må interessere dem. På denne måde vil de have noget at vise frem ved slutningen af året. Derfor beder vi Dem om at anvende de materialer og de forslag, som tilsendes Dem, for vi føler, at det vil øge interessen for Deres primary og også være til gavn for børnene.

Vi beder Herren velsigne Dem i det nye år!

Valeen Sørensen.
Henny Holmegaard.

Genealogisk forening

Nu begynder vi atter på et nyt år. Vi beder, at Herren vil velsigne alle, som tjener ham indenfor det genealogiske arbejde i den danske mission!

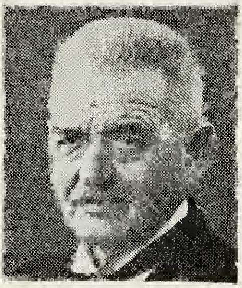
Vi håber, at vi inden ret længe vil være i stand til at udsende lektier til vejledning ved de genealogiske møder. Der har i lang tid været hårdt brug for sådanne lektier.

Der er fornylig blevet stiftet en ny genealogisk forening i Horsens. Vi håber, at søskende og venner i Horsens gren må få et rigt udbytte af dette vigtige arbejde, og at der gennem det kommende år må blive stiftet mange nye lokale foreninger i missionen!

Ida P. Lübbers.

Dødsfald

Efter længere tids sygeleje på hospitalet er et af København grens ældste medlemmer, broder Carl Christian W.

Nielsen, afgået ved døden den 9. december, 1950. Han ville den 18. december, 1950, være fyldt 75 år.

Broder Nielsen var født i Søsum den 18. december, 1875. Han blev døbt i Kirken den 1. juni, 1892, og blev ordineret til ældste den 5. oktober, 1925. På en mangfoldig og karakteristisk måde virkede broder Nielsen indenfor Kirken's forskellige organisationer. I 1893 blev han kaldet til 2. rådgiver i søndagsskolen, hvor han i 41 år kom til at virke som præsident, rådgiver, sekretær eller lærer. I 1894 var han med til at stifte »Unge mænds forening«, senere G. U. F., som han i år blev æresmedlem af. Lige inden sin sygdom arbejdede han som gruppeleder i det melkisedekske præstedømme, som distriktsleder for kredslærerne og endelig som lærer i søndagsskolens 4. børneklasse. Overalt viste broder Nielsen forståelse af evangeliets ånd.

Som menneske var han kendt som opofrende, forstående og venlig. På alle måder var hans kontakt med sine medmennesker fuldkommen. Såvel børn som voksne forstod han at omgås.

Begravelseshøjtideligheden fandt sted i kirken, Priorvej 12, torsdag den 14. december, kl. 13,00. Efter den smukke højtidelighed, hvor man tydelig fik indtryk af broder Nielsen's store værdi som sidste-dages hellig, førtes kisten til Solbjerg kirkegård.

Fra missionsmarken

Basar afholdt af Frederikshavn gren og Kvindelig hjælpeforening.

Om aftenen den 24. november 1950 afholdt Frederikshavn gren og grenens Kvindelig hjælpeforening i forening en yderst vellykket basar til fordel for grenen og Kvindelig hjælpeforening. Der blev fremført et udmærket og opbyggende program for de ca. 200 søskende og venner, hvoraf flere kom fra Hjørring og Ålborg.

En meget smuk udstilling af håndarbejder og tøj, hvor man kunne købe de udstillede varer tilligemed flere lækre desserter og fornøjelige lege indbragte en nettofortjeneste på næsten 1200 kr., og alle de tilstedeværende tilbragte en dejlig aften sammen.

Ungdomsforeningen i Esbjerg gren opfører 100-års jubilæets festspil.

Den 28. november havde »G. U. F.« i Esbjerg den glæde at kunne opføre jubilæets festspil »De skal gå ud, og ingen skal kunne standse dem«. Ca. 105 søskende og venner, som ikke havde haft anledning til at overvære festspillet i København i sommer, fik her en forståelse af den modstand og de vanskeligheder, som mødte de første missionærer i deres arbejde med at udsprede evangeliet i Skandinavien. De medvirkende gik virkelig op i deres roller, og de havde udført et stort arbejde, men arbejdet var rigelig umagen værd. *Gudrun Pedersen.*

DÅB

ÅRHUS:

15. oktober:

Ellen Eleonora Menke, døbt af ældste Dan Olsen, håndspålæggelse af samme.

Evy Bruun, døbt af ældste Richard C. Jensen, håndspålæggelse af ældste Dan Olsen.

Anne Bruun, døbt af ældste Richard C. Jensen, håndspålæggelse af ældste Dan Olsen.

23. november:

Otto Henri Møller, døbt af ældste Don L. Christensen, håndspålæggelse af samme.

Edith Kajhøj Møller, døbt af ældste Don L. Christensen, håndspålæggelse af samme.

ESBJERG:

3. november:

Knud Carl Johan Høgbjerg, døbt af ældste N. Mardell Nielsen, håndspålæggelse af ældste D. Haldeman.

Louise Burchall Hausted Høgbjerg, døbt af ældste D. Haldeman, håndspålæggelse af ældste N. Mardell Nielsen.

Vi ønsker disse søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

Århus: Den 6. november blev følgende to brødre ordinerede til lærere af ældste Don L. Christensen: Jens Peter Damgaard Sørensen og Jens Karl Jensen.

Samme dag blev Robert Arne Frode Lassen ordineret til præst af ældste Don L. Christensen.

Emigrationer:

Odense: Den 22. november emigrerede str. Birgit Christensen til Morgan, Utah.

Den 24. november emigrerede br. Svend Meibom Jensen og str. Mary K. Dalgaard Nielsen Jensen til Provo, Utah.

Dødsfald:

Esbjerg: Den 19. oktober døde str. Johanne Kirstine Fahrtmann i en alder af 80 år. Æret være str. Fahrtmann's minde!

Missionærforflyttelser:

Følgende missionærer er blevet forflyttet i den danske mission:

Den 20. november: Joseph R. Nelson fra København til Ålborg. *Den 1. december:* Pearl Bullock og Arthur K. Bullock fra Odense til Esbjerg. Burke L. Isaacson fra Århus til Sønderborg. Richard A. Hansen fra Sønderborg til Århus. *Den 6. december:* Bryant P. McKay fra København til Middelfart. *Den 15. december:* Herschel N. Pedersen fra Rønne, Bornholm, til København. Eva Rasmussen og Richard Rasmussen fra Esbjerg til Vejle. Earl L. Clark fra Rønne, Bornholm, til København. *Den 18. december:* Roger L. Hansen fra Vejle til København. Ralph R. Gibson fra Odense til Silkeborg. Delbert Seamsons fra København til Kolding. Verl. H. Petersen fra Kolding til København. *Den 19. december:* Scott L. Middaugh fra Esbjerg til Fredericia. Alice Fay Rasmussen fra København til Odense. Charles K. Arnold fra Århus til Ålborg. Don A. Sørensen fra Esbjerg til Randers. Dan R. Olsen fra Århus til København.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderligt afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Scott M. Hardy, den 1. december efter sidst at have arbejdet i København som missionssekretær.

Clyde R. Hatch, den 6. december efter sidst at have arbejdet i Middelfart. Odeen R. Andersen, den 6. december efter sidst at have arbejdet i København.